“Doista je Allah mome ummetu prešao preko onoga što urade nenamjerno, ili iz zaborava, ili pod prisilom.”

Od Ibn Abbasa, radijallahu anhuma, prenosi se da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Doista je Allah mome ummetu prešao preko onoga što urade nenamjerno, ili iz zaborava, ili pod prisilom.”

[قال النووي: حديث حسن] [رواه ابن ماجه والبيهقي وغيرهما]

Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, obavještava da je Allah oprostio njegovom ummetu u tri slučaja: Prvi: Nenamjerna greška. Kada čovjek, na primjer, ima namjeru da uradi nešto što je dozvoljeno, ali se desi da slučajno uradi ono što nije dozvoljeno. Drugi: Zaborav. Kada je musliman, na primjer, svjestan nečega, pa to zaboravi prilikom činjenja određenog djela, za to neće imati grijeha. Treći: Prisila. Čovjek ponekad može da bude prisiljen da uradi nešto što ne želi, a nema mogućnosti da izbjegne tu prisilu. U tom slučaju, on neće biti grešan. Treba napomenuti da se tema hadisa odnosi na odnos između roba i njegovog Gospodara kada se radi o počinjenju zabranjenog djela. Što se tiče neispunjenja naređenog djela, iz zaborava, njegova obaveznost ne spada samim zaboravom (iako nema grijeh). Također, ako bi kao posljedica nekog postupka nastala šteta na nečiji račun, neće se ukinuti pravo tog stvorenja; pa ako bi, na primjer, neko nehotice ubio drugoga, obavezan je platiti krvarinu (diju), ili ako bi nehotice uništio tuđi automobil, dužan je nadoknaditi štetu.

http://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/4216